

[Hauch.]

ærede Landbrugsminister udtalte om Kornordningen, at den har ingen Interesse, som Forholdene ligger i Øjeblikket. Jeg har forstaaet det saadan, at vi egentlig ikke mere har nogen Kornordning, den er løbet ud af sig selv, men ganske vist er det saa viselig indrettet, at Maskinen gaar i Gang igen, dersom der kommer et Kornprisfald, og jeg tror, det vilde være fremsynet og forstandigt, om man skaffede sig en Kornordning for den kommende Tid. Det skulde glæde mig, om Forholdene kunde udvikle sig saaledes, at der ikke blev Brug for den, men hvad, saa gør den jo da heller ingen Skade, og det var vistnok forstandigt at have den for det Tilfælde, at der igen skulde indtræde Prisleiligheder for Kornets Vedkommende. I det hele maa jeg sige, at den højtærede Landbrugsministers Udtalelser om Kornspørgsmaalet nærmest forfærdiger mig. Den højtærede Landbrugsminister hævder, at naar Forholdene ligger, som de ligger i Øjeblikket, vil der ikke være 10 pCt. af de danske Landmænd, som vil faa Fordel af en Kornordning som den, Venstre har stillet Forslag om. Det forekommer mig, at denne Udtalelse ligger saa fjernt fra den Betragtning, det er naturligt for Landbrugsministeren at anstille, at jeg ikke forstaaer, han kan fremsætte den; for der er i denne Forbindelse ikke Tale om, hvor mange Procent af de danske Landmænd der faar Nytte eller Fortræd af en Kornordning, men det, det gælder om, er, at vi faar tilvejebragt en saadan Ordning, at det bliver lønnende at dyrke den danske Jord med Korn. Det er det Minimumskrav, vi fra vor Side har stillet, og det er et Krav, som vi vil fastholde, for det er de baade rimeligt og naturligt.

Den højtærede Minister gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Margarine og henviste til, at jeg ikke havde været uenig med ham om det Forslag, han stillede her i Landstinget vedrørende Smørordningen. Nej, det var jeg ikke, for man vilde jo derved gøre et Forsøg paa at hindre et Fald i den Overpris, som man normalt fik. Det viste sig imidlertid, at der ikke var Jordbund for Gennemførelsen af Forslaget her i Rigsdagen, hvad jeg i og for sig beklager, men saadan var det, og det var der ikke noget at gøre ved. I øvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, naar han nu selv drager dette Margarinespørgsmaal ind i Forhandlingerne, at der er mere end een Betragtning, der maa gøres gældende i Forbindelse med det Spørgsmaal. Det kan ikke være et Forhold, den højtærede Landbrugsminister er

uvidende om, at naar vi for Tiden skal skaffe Udveje for Afsætning af vor Smørproduktion, møder vi en Vanskelighed, som vi efter min Opfattelse ikke i det lange Løb kan undlade at tage Hensyn til, idet man udefra, hvor man jo ikke ønsker vore Produkter, hvor vi, om jeg saa maa sige, maa tiltuske os Salgsvilkkaar for den Købekraft, vi er i Besiddelse af, gør nogle Bemærkninger over for os, som ikke er behagelige, nemlig Bemærkninger, der knytter sig til Spørgsmaalet om, hvor meget Margarine vi egentlig spiser her i Landet. Vi har vel i Danmark, siger man, for længst afskaffet Brugen af Margarine, naar vi er i en saadan Trang for at komme af med vort Smør! Derfor tror jeg ikke, at vi, dersom den nuværende Tilstand skal fortsætte — ændrer den sig som Helhed, ændrer den sig jo ogsaa paa dette Punkt —, i det lange Løb kan lade være med at beskæftige os med Margarinespørgsmaalet ud fra almindelige handelspolitiske Synspunkter, i Tilknytning til de Muligheder, der kan være for Afsætning.

Selv om jeg, som sagt, ikke under Forhandlingerne her i Dag har beskæftiget mig med disse Enkeltforslag, nærer jeg ingen Tvivl om, at vi i det kommende Udvalg vil faa Lejlighed til at beskæftige os nærmere med dem. Der er vel egentlig ogsaa, naar det kommer til Stykket, Stedet, hvor det er naturligt og rimeligt at drøfte dem. Ikke mindst saadanne Spørgsmaal som Smør- og Margarinespørgsmaal vil være bedre egnet til Drøftelse der end her i det høje Ting.

Jensen-Aale: Det er blevet mig meddelt, at den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lange) i et Øjeblik, da jeg var fraværende, har beskæftiget sig lidt med min Person, og at det ærede Medlem har talt noget om, at jeg gik paa Frierifødder til Venstre. Det kan paa en vis Maade være rigtigt, men det kan jo ikke nytte, at jeg i Øjeblikket vil rose mig af, at jeg hos den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) har mærket til nogen særlig Opmærksomhed over for min Person, og det tyder naturligvis ikke paa, at mit Frieri vil faa noget Resultat. For øvrigt vil jeg sige til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, at hvis det skal kaldes et Frieri at indbyde til Samarbejde, saa kunde jeg godt udstrække det Frieri til andre, og naar jeg i denne Forbindelse nævnte noget om, at jeg betragtede Det konservative Folkeparti for Tiden som umuligt paa dette Omraade at forhandle med, saa